Категорія справи № **485/1155/25: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **10.12.2025.** Зареєстровано: **11.12.2025.** Забезпечено надання загального доступу: **12.12.2025.**
Номер судового провадження: **1-кп/485/131/25**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12024150000000791**

Справа № 485/1155/2

Провадження №1-кп/485/131/2

ВИРОК

іменем України

(in absentia)

10 грудня 2025 року м.Снігурівка

Снігурівський районний суд Миколаївської області у складі:

головуючого - судді ОСОБА_1 ,

секретар судового засідання ОСОБА_2 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м.Снігурівка кримінальне провадження №12024150000000791 по обвинуваченню

ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Успенське, Краснодарського краю, РФ, росіянина, громадянина РФ, останнє відоме місце реєстрації та проживання: АДРЕСА_1 , документований паспортом громадянина РФ0310579532, виданий 16 вересня 2010 року СНІОР (страховий номе індивідуального особового рахунку в РФ) НОМЕР_1 , який на момент вчинення злочину перебував на посаді начальника розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону НОМЕР_2 окремої мотострілецької козачої бригади ЗС РФ, у званні «старшого лейтенанта»,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1ст. 438 КК України,

за участю учасників кримінального провадження:

прокурорів ОСОБА_4 ОСОБА_5 ,

захисника обвинуваченого ОСОБА_6 ,

потерпілої ОСОБА_7

встановив:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації (далі - РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголоси початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил російської федерації (далі ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022 Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду т покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі ДП I), фізичному і психічному стану здоров`я і недоторканності осіб, що перебувають п владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невиправданої дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у ц статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров`я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в які би то не було формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

а) фізичним каліцтвам;

b) медичним чи науковим експериментам;

c) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП I, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об`єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об`єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнни об`єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 3 ст. 75 ДП I, будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов`язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальн правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Згідно ч. 1 ст. 76 ДП 1, жінки користуються особливою повагою, і їм забезпечуються захист, зокрема від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань

Також відповідно до п. а ч. 3 ст. 85 ДП I, перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об`єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесног пошкодження чи шкоди здоров`ю.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі - Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, п владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, п владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищат їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно ч. 2 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньо владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 1 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати - це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати

Відповідно до ч. 2 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинн передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Відповідно до ч. 3 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Згідно ст. 79 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту можуть інтернувати осіб, що перебувають під захистом, лише згідно з положеннями статей 41, 42, 43, 68 та 78.

У змісті ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури аб нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров`ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув`язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнно необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Окрім того, відповідно до ст. 8 (2)(a)(ii), ст. 8 (2)(a)(vii) та ст. 8 (2)(b)(xxii) Римського статут Міжнародного кримінального суду катування або нелюдське поводження, у тому числі біологічні експерименти, незаконно депортація або переміщення чи незаконне позбавлення волі та зґвалтуванн сексуальне рабство, примушення до проституції, примусова вагітність, як вона визначена в підпункті (f) пункту 2 статті 7, примусова стерилізація чи будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевської конвенції є воєнним злочином.

У ході ведення активних бойових дій на території України, з метою подальшого руху ЗС РФ у напрямку міста Миколаєва та забезпечення подолання супротиву Збройних сил України на території Миколаївської області, військовослужбовцями ЗС РФ починаючи з 19 березня 2022 року, тимчасов окуповано та взято під сій контроль серед інших населених пунктів село Тамарине Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, яке у відповідності до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 в 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», у період часу з 20 березня 2022 року по 10 листопада 2022 року перебувало під тимчасовою окупацією ЗС РФ.

Так, серед числа підрозділів ЗС РФ. Які здійснювали на той час незаконну тимчасову окупацію, у тому числі населеного пункту Тамарине Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, Були військовослужбовці НОМЕР_2 окремої мотострілецької козач бригади (ВЧ НОМЕР_3 , АДРЕСА_2), яка входить до складу НОМЕР_4 загальновійськової армії Південного військового округу Сухопутних військ РФ (далі НОМЕР_5 окрема мотострілецька козача бригада, 205 ом кб).

На той час у складі вище вказаного підрозділу, посаду начальника розвідки 2 гаубичної самохідно-артилерійського дивізіону НОМЕР_2 окремої мотострілецької козачої бригади обіймав громадянин РФ ОСОБА_3 (метою конспірації використовував позивний « ОСОБА_8 »).

Суд визнав доведеним, що 05 вересня 2022 року близько 14:00, ОСОБА_3 , будучи озброєним вогнепальною зброєю, діючи умисно, разом з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, перебував в с. Тамарин Баштанського району Миколаївської області, а саме в районі вул. Садова.

У цей час на вище вказаній вулиці у своїх особистих справах проходила місцева мешканка ОСОБА_7 , яка була одягнута у цивільний одяг, не перебувала в статусі військовослужбовця Збройних сил України та інших військових формувань, участі в активних бойових діях не приймала, а отж перебувала під захистом Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, про що ОСОБА_3 було достеменно відомо.

Побачивши ОСОБА_7 , невстановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець ЗС РФ зупинив потерпілу та почав запитувати з приводу правдивості факту проходження військової служби в Збройних силах України ОСОБА_9 , який являється сином ОСОБА_7 . Не отримавш відповіді, яка б влаштовувала військовослужбовців ЗС РФ, ОСОБА_3 , діючи за попередньою з мовою з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, перебуваючи на АДРЕСА_3 , почали погрожувати ОСОБА_ вивезенням до лісопосадки та розстрілом (погроза вбивством), завдавши потерпілій психологічних страждань, тим самим здійснюючи її катування, вчинив дії, які виразилися у жорстокому поводженні з цивільним населенням, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. 31, ст. 32, ч.1 ст. 33 Четверто женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Після чого, ОСОБА_3 , діючи за попередньою з мовою з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, маючи умисел на подальше незаконне позбавлення волі потерпілої, наказали ОСОБА_7 , всупереч її волі, зайти н територію домоволодіння розташованого за адресою: АДРЕСА_2 , та пройти до приміщення гаражу, яке попередньо відчинили, тим самим незаконно позбавили волі останню, вчинивши дії. Які виразилися у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорам згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, чим порушив вимоги ч. 4 ст. 27, ч. 1-3 ст. 78, ст. 79, ст. 147 Четвертої женевської конвенції.

Надалі, ОСОБА_3 , діючи за попередньою з мовою з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, з метою отримання інформації щодо проходження служби в Збройних силах України ОСОБА_9 та іншими родичам потерпілої, почали здійснювати постріли з вогнепальної зброї біля ніг незаконно позбавленої волі потерпілої, завдавши останній психологічних страждань та наносити їй численні удари по тулубу кулаками рук та прикладами автоматів, завдавши потерпілій фізичних страждань, тим сами здійснюючи її катування, вчинив дії, які виразились у жорстокому поводженні з цивільним населенням, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. 31, ст. 32, ч.1 ст. 33 Четвертої женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

У подальшому, один із невстановлених військовослужбовців ЗС РФ, у порушення вимог ч. 1, 2 ст. 27 Четвертої женевської конвенції, ч. 1 ст. 11та пункту «е» («b»), ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 ДП 1, діючи умисно, за попередньою змовою та у присутності ОСОБА_3 особи, матеріали відносно якої виділено окреме провадження, які в цей момент утримували потерпілу за руки, з метою зізнання потерпілої щодо приналежності її сина ОСОБА_10 до Збройних сил України, висловив намір вчинити дії сексуального характеру стосовно ОСОБА_7 , а саме здійснив погрози зґвалтуванням всім військовослужбовцями ЗС РФ, які перебували на території вказаного домоволодіння.

Після чого ОСОБА_11 спільно з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та невстановленим військовослужбовцем ЗС РФ, які перебували в приміщенні гаражу та діяли злагоджено з мето здійснення психологічного тиску стосовно ОСОБА_7 , підтримав погроз зґвалтуванням та почав сміятися, тим самим підтверджуючи висловлений спільний умисел щодо зґвалтування потерпілої, чим спричинив їй моральні страждання, тобто вчинив інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надан Верховною радою України.

При цьому, ОСОБА_7 , почувши погрози зґвалтуванням військовослужбовцями ЗС РФ, беручи до уваги їх агресивну поведінку стосовно неї, у тому числі у діях ОСОБА_3 , знаходячись під психологічним тиском вищевказаних осіб та побоюючись за власне життя і здоров`я, реально сприйнял погрози зґвалтуванням.

У подальшому, не отримавши необхідної інформації ОСОБА_3 разом з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, вивели потерпілу з приміщення гаражу та почали наносити численні удари прикладом ід автомату п тулубу ОСОБА_7 , при цьому також здійснюючи постріли з автомату біля ніг потерпілої, тим самим продовжуючи завдавати потерпілій фізичних та психологічних страждань, здійснюючи її катування, вчинив дії, які виразились у жорстокому поводженні з цивільним населенням, чим поруши вимоги ч. 1 ст. 27, ст. 31, ст. 32, ч.1 ст. 33 Четвертої женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Таким чином, після незаконного позбавлення волі ОСОБА_7 , 05 вересня 2022 року, яка провела у приміщенні гаражу та на подвір`ї домоволодіння за адресою: АДРЕСА_2 близько години (з 14:00 до 15:00), її було звільнено та доставлено невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ до міс постійного мешкання потерпілої.

У подальшому, ОСОБА_3 разом з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, завели потерпілу ОСОБА_7 за місцем її проживання за адресою: АДРЕСА_2 , же продовжували допитувати з приводу проходжен військової служби в Збройних силах України її сина ОСОБА_9 , а також членів її сім`ї.

У зв`язку з цим, потерпіла ОСОБА_7 , у подальшому, побоюючись за своє життя та здоров`я, а також за здоров`я своїх близьких , разом зі своєю родиною була вимушена виїхати з с. Тамарине для проживання до іншого населеного пункту.

Таким чином, військовослужбовець ЗС РФ, начальник розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону НОМЕР_2 окремої мотострілецької козачої бригади ОСОБА_3 , усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи ї настання, діючи умисно, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв`язку з ним, за попередньої змовою групою осіб разом з особою, матеріали відносно якої виділено в окреме провадження, та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, порушили вимоги ч. 1, 2, 4 ст. 27, ст. 3 ст. 32, ч. 1 ст. 33, ч. 1-3 ст. 78, ст. 79, ст. 147 Четвертої женевської конвенції та приписів ч. 1 ст. 11 підпункту а.2 пункту «а» пункту «е» («b»), ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 ДП 1:

1) незаконно позбавили волі ОСОБА_7 , вчинивши дії, які виразилися в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, чим порушили вимоги ч. ст. 27, ч. 1-3 ст. 78, ст. 79, ст. 147 Четвертої женевської конвенції;

2) завдали ОСОБА_7 фізичних (численні удари по тулубу кулаками рук та прикладом автомату) і психологічних страждань (погроза вбивством, постріли з автомату біля ніг потерпілої), тим самим здійснюючи її катування вчинивши дії, які виразилися у жорстокому поводженні з цивільни населенням, вчинені за попередньою змовою групою осіб, чим порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. 31, ст. 32, ч.1 ст. 33 Четвертої женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1;

3) завдали ОСОБА_7 моральних страждань (погроза зґвалтування всіма військовослужбовцями ЗС РФ, які перебували на території вказаного домоволодіння), тобто вчинили інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надан Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, чим порушили вимоги ч. 1, 2 ст. 27 Четвертої женевської конвенції, ч. 1 ст. 11та пункту «е» («b»), ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 ДП 1.

Кримінальне провадження щодо ОСОБА_3 розглядалось в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого, який показань суду не надавав, а також з обов`язковою участю захисника, що відповідає ст.ст. 52, 323 КПК України.

Захисник був присутнім під час досудового розслідування та судового провадження, виявив активну позицію стосовно захисту обвинуваченого, безпосередньо приймала участь у дослідженні доказів, задавав питання потерпілій, свідкам, заперечував щодо клопотань прокурора, заявляв клопотанн висловлював думку щодо доведеності винуватості обвинуваченого, просив виправдати обвинуваченого.

Обвинувачення ОСОБА_3 у вчиненні кримінального правопорушення, знайшло своє підтвердження у ході судового розгляду сукупністю досліджених доказів.

Так, підставою для кримінального провадження став протокол прийняття заяви про вчинення кримінального правопорушення від 27 лютого 2024 року від ОСОБА_7 згідно якого 05 вересня 2022 року в с. Тамарине Баштанського району Миколаївської області невстановлені військовослужбовці Р затримали ОСОБА_7 , наносили тілесні ушкодження, імітували розстріл, (т. 2 а.п. 77-78), за яким того ж дня внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань про вчинення кримінального правопорушення та розпочато досудове розслідування за ч.1 ст.438 КК Украї №12024150000000257 (том 2, а.п.58).

Тимчасово виконуючим обов`язки начальника СУ ГУНП у Миколаївській області проведення досудового розслідування кримінального провадження №12024150000000257 від 27.02.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, доручено слідчій групі, як визначено в постанові про проведення досудового розслідування групою слідчих (том.2 а.п.59-60). Процесуальний нагляд в даному кримінальному провадженні здійснювався прокурорами відділу протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту Миколаївської обласної прокуратури (то 2, а.с.61-62). Прокурор своєю постановою від 01 березня 2024, з урахуванням визначеної у ст. 216 КПК України підслідності кримінального правопорушення, передбаченого ст. 438 КК України, визначив підслідність даного кримінального провадження за слідчим відділом Управління Служб безпеки України в Миколаївській області (том 2 а.п.63-64), які через неефективність проведення досудового розслідування в порядку ч.5ст.36КПК України виконуючим обов`язкикерівника обласної прокуратури були обґрунтовано усунені від проведення досудового розслідування даної справ кримінальне провадження передано у провадження слідчим СУ ГУНП в Миколаївській області (т.2 а.п.70-71). Досудове розслідування здійснювалося уповноваженим органом, прокурорами та слідчими, визначеними у порядку, передбаченими ст.37,39 КПК України(т.2, а.с. 47-75).

16 вересня 2024 року старшим групи прокурорів у кримінальному провадженні №12024150000000257 від 27.02.2024 постановою виділено з вказаного кримінального провадження матеріали досудового розслідування за ознаками кримінальних правопорушень передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 К України , за фактами злочинних та протиправних дій невстановлених на час винесення постанови військовослужбовців ЗС РФ та інших незаконних формувань в окреме провадження у копіях (т. 2 а.п. 49-57). Того ж дня, внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань про вчинен кримінального правопорушення (в том числі відносно потерпілої ОСОБА_7) та розпочато досудове розслідування за ч. 2 ст. 28, ч.1 ст.438 КК України №12024150000000791, (том 2, а.п.46-47).

Начальника СУ ГУНП у Миколаївській області проведення досудового розслідування кримінального провадження №12024150000000791 від 16.09.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, доручено слідчій групі, яку визначено в постанові пр проведення досудового розслідування групою слідчих (том.2 а.п.108-109). Процесуальний нагляд в даному кримінальному провадженні здійснювався прокурорами відділу протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту Миколаївської обласної прокуратури (том 2, а.с.106-107).

Відповідно до ст.ст. 84-85 КПК України, доказами у кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставини, що мають значення дл кримінального провадження та підлягають доказуванню.

Дослідивши під час спеціального судового провадження в судовому засіданні надані стороною обвинувачення докази, суд вважає, що винуватість ОСОБА_3 у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення, передбаченогоч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК Українипідтверджуєтьс наступними дослідженими та перевіреними під час судового розгляду доказами, а саме:

- протоколом проведення слідчого експерименту від 09 квітня 2024 року, за участю потерпілої ОСОБА_7 , під час якого потерпіла розказала та показала коли, де та яким чином військовослужбовці ЗС РФ зустріли потерпілу ОСОБА_7 а також розповіла та показала що відбувалось після цього. 0 вересня 2025 року близько 14:00 йшла по АДРЕСА_2 . ОСОБА_7 показала присутнім місце де на вул. Садовій в с. Тамарине її зустріли військовослужбовці ЗС РФ, а саме біля будинку № 41. Потерпіла показала де були військовослужбовці ЗС РФ коли погукали її та показала, куди вона вийшла н проїзну частину. Далі потерпіла показала, що коло вона вийшла на проїзну частину до неї відразу підійшов чоловік на ім`я ОСОБА_12 , ОСОБА_13 та чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 »., після чого чоловік на ім`я ОСОБА_12 почав розповідати їй, що в них є інформація , що син потерпіл служить в ЗСУ, а також інші родичі та що остання нібито здає позиції ЗС РФ. Після почали погрожувати ОСОБА_7 розстрілом та що останню вивезуть в лісопосадку, при цьому ображали нецензурною лайкою. Далі ОСОБА_7 наказали йти з ними. Потерпіла ОСОБА_7 показала всім учасник слідчого експерименту куди саме йшла з військовослужбовцями ЗС РФ. Зі слів потерпілої вона йшла попереду, а за нею шли військовослужбовці ЗС РФ ОСОБА_12 , ОСОБА_13 та чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 ». Крім цього позаду йшли інші військовослужбовці яких потерпіла не зна Дійшовши до місця, яке вказала потерпіла, а саме ділянка дороги навпроти будинку АДРЕСА_4 , ОСОБА_7 продовжила розповідати, що перебуваючи навпроти вказаного будинку до неї підійшли чоловік на ім`я ОСОБА_12 , ОСОБА_13 та чоловік на прізвисько « ОСОБА_15 стоячи перед не почали стріляти з автоматичної зброї перед ногами. Далі потерпіла розповіла, що після того як вказані чоловіки перестали стріляти, чоловік на ім`я ОСОБА_12 зайшов за спину потеплілої та наніс удар по обом ногам потерпілої, а саме в підколінну чашечку, від чого остання впала на коліна. Піс того як ОСОБА_7 впала на коліна, військовослужбовці ЗС РФ накази їй тримати руки за спиною. Далі ОСОБА_7 розповіла, що коли вона перебувала на колінах, то перед нею стояв ОСОБА_12 , ОСОБА_13 та чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 », після чого ОСОБА_12 знову обійшов зі спини т прикладом автомата наніс удар ОСОБА_7 в область спини та показала куди саме було нанесено удар. Від удару ОСОБА_7 впала на руки після чого піднялась на коліна. Далі інший військовослужбовець на прізвисько « ОСОБА_14 » наніс близько 2 ударів руками по обличчю ОСОБА_7 . Да військовослужбовці ЗС РФ накази ОСОБА_7 йти на територію подвір`я будинку АДРЕСА_4 , при цьому потерпіла тримала руки за спиною. Далі ОСОБА_7 розповіла, що після того як вона дійшла до воріт вказаного будинку, її знову зупинили військовослужбовці ЗС РФ та ОСОБА_12 , ОСОБА_1 та чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 » почали погрожувати фізичною розправою при цьому почали стріляти перед потерпілою. Далі хтось з військовослужбовців ЗС РФ сказав ОСОБА_7 заходити в двір та вона показала присутнім як вона заходила в двір, як тримала руки за спиною та куди сам йшла. В подальшому військовослужбовці ЗС РФ відчинили ворота гаражу та по їх вказівці ОСОБА_7 зайшла до гаражу. При цьому перед потерпілою до приміщення гаражу зайшов чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 » , а позаду йшли чоловіки на ім`я ОСОБА_12 та ОСОБА_13 . Інш військовослужбовці залишились на території подвір`я. перебуваючи в приміщення гаражу чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 » ображав потерпілу грубою нецензурною лайкою, після чого сказав чоловіку на ім`я ОСОБА_12 та ОСОБА_13 заламали руки потерпілої за спину, при цьому чоловік н ім`я ОСОБА_13 тримав праву руку, а ОСОБА_12 тримав ліву руку та потерпіла показала як саме їй тримали руки. Після того як їй заламали руки, чоловік на прізвисько « ОСОБА_14 » наніс декілька ударів по обличчю та сказав у всьому зазнатися інакше погрожував вчинити відносно потерпіл сексуальне насильство всіма перебуваючими на подвір`ї військовослужбовцями. Далі потерпілу вивели з гаражу та ОСОБА_12 , ОСОБА_13 та чоловік на прізвисько «дід» почали наносити прикладами автоматів удари по спині потерпілої. Також потерпіла повідомила, що від удара приклад автомату який наніс ОСОБА_13 вона впала на коліна, після чого їй продовжували наносити удари по спині. Коли військовослужбовці ЗС РФ перестали наносити їй удари. То вона встала обпершись об дерев`яні ворота гаражу, та в цей час військовослужбовці ЗС РФ почали стріляти ОСОБА_7 бі ніг. Зі слів потерпілої неправомірні дії відносно неї відбувались близько години та все це відбувалось через те, що військовослужбовці ЗС РФ хотіли дізнатися де саме проходить службу її син та родичі. Також військовослужбовці ЗС РФ запитали у ОСОБА_7 де проживає її родина. Після цьо військовослужбовці ЗС РФ сказали потерпілій йти з ними до місця її мешкання аби попрощатися з родиною. Також потерпіла показала присутнім де вона мешкала та куди її привели військовослужбовці ЗС РФ.

Зазначені під час проведення слідчого експерименту обставини потерпіла підтвердила безпосередньо суду.

Так, потерпіла надала показання про те, що під час окупації проживала в с. Тамарине. 05 вересня 2022 року на вулиці Садова її побачили військовослужбовці ЗС РФ та погукали до себе. Вона до них підійшла та вони почали розпитувати з приводу проходження служби в ЗСУ її сина та інших родичі Військовослужбовців ЗС РФ було близько 15 чоловік. Серед вказаних військовослужбовців були військовослужбовці на ім`я ОСОБА_12 , ОСОБА_13 та чоловік якого вони називали «Дід», розповіла, що ставили на коліна, стріляли під ноги, біли, Потім звели в гараж де також били, погрожувал зґвалтувати. Пояснила, що під час проведення слідчого експерименту показувала та розповідала про обставини події. Також пояснила, що син дійсно проходив військову службу, але зв`язку з ним не було. Ніякої інформації сину з приводжу розташування військовослужбовців ЗС РФ не передавала.

Протоколом огляду місця події від 09 квітня 2024 року, з таблицею зображень до нього, встановлено, що об`єктом огляду є приміщення гаражу на території подвір`я будинку за адресою: АДРЕСА_2 . На території подвір`я, з правого боку, в дальньому правому куті знаходиться приміщення гаражу. передній частині гаражу маються двостворчаті дерев`яні двері (т. 2, а.с.93-98)

За даними інформації на виконання доручення слідчого СУ ГУНП від 09 січня 2025 року отриманої в ході проведених заходів та аналітичного звіту за результатами відпрацювання запиту щодо військового окупаційної армії РФ, складеним УКА ГУНП в Миколаївській області, встановлено, анкет данні ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , начальник розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону, НОМЕР_5 окремої мотострілецької козачої бригади ЗС РФ. Крім цього, встановлено його місце народження, адресу реєстрації місця проживання, паспортні дані, абонентські номер мобільних терміналів, яким користується, електронну адресу, фото (Т.2 а.с.135-139).

Після ідентифікації особи ОСОБА_3 , його перебування у складі НОМЕР_5 окремої мотострілецької козачої бригади ЗС РФ на посаді начальник розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону, його було впізнано потерпілою ОСОБА_7 на одному із 12 пред`явлених фотознімків інши схожих осіб, про що було складено протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 13 лютого 2025 року (т. 2 а.п. 114-117). Під час проведення впізнання потерпіла впізнала військовослужбовця ЗС РФ на ім`я « ОСОБА_12 », який ІНФОРМАЦІЯ_2 в с. Тамарине Баштанськог району Миколаївської обаслті здійснював відносно неї психологічне та фізичне насильство та разом з іншими військовослужбовцями ЗС РФ погрожував сексуальним насильством.

Свідок з ОСОБА_16 в судовому засіданні пояснив, що потерпіла ОСОБА_7 є його сестрою. В вересні 2022 року перебував вдома разом з дружиною, почули постріли, та подумали, що військовослужбовці ЗС РФ понапивались та стріляють. Через деякий час до них прийшов дядя ОСОБА_17 т сказав, що сестру б`ють. Він разом з дружиною пішли до місця проживання потерпілої. Коли вони прийшли в дворі була потерпіла та військовослужбовці ЗС РФ, які говорили про те, що повезуть потерпілу «на підвал». Також говорили про те, що син потерпілої служить в ЗСУ та вона переда координати йому, та якщо буде ще однин приліт розстріляють. Як били потерпілу він не бачив, про побиття довідався від самої потерпілої. Військовослужбовця ЗС РФ на ім`я « ОСОБА_12 » він бачив раніше в селі, чув розмову військовослужбовців ЗС РФ з якої йому стало відомо про перебуванн на території села військовослужбовців НОМЕР_5 бригади.

За даними протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 12 лютого 2025 року, свідок з ОСОБА_16 на одномуіз 12 пред`явлених фотознімків інших схожих осіб,впізнав особу військовослужбовця ЗС РФ на ім`я ОСОБА_12 , який 05вересня 2025 року спричинив тілесн ушкодження та спричинив психологічний тиск відносно сестри, яким виявився військовослужбовець РФ ОСОБА_3 (Т.2 а.с. 130-133).

Свідок ОСОБА_18 ,в судовому засіданні показала, що під час окупації проживала в с. Тамарине. Очевидцем подій пов`язаних з потерпілою вона особисто не була, однак зі слів місцевих мешканців їй відомо про побиття солдатами ЗС РФ потерпілої ОСОБА_7 . Також про події їй розповідала сам потерпіла ОСОБА_7 , а саме про те, що її били, стріляли, заводили в гараж, погрожували зґвалтуванням. Серед військовослужбовців які постійно були в селі був військовослужбовець на ім`я ОСОБА_12 . Також пояснила, що під час пред`явлення особи для впізнання за фотознімками на одному фотознімків вона впізнала ОСОБА_12 .

За даними протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 15 січня 2025 року, свідок ОСОБА_18 на одномуіз 12 пред`явлених фотознімків інших схожих осіб,впізнала особу військовослужбовця ЗС РФ на ім`я ОСОБА_12 з позивним « ОСОБА_8 », який перебував в населено пункті Тамарине Баштанського району Миколаївської області під час окупації (т. 2 а.п. 110-113).

Сідок ОСОБА_7 в судовому засіданні пояснила, що потерпіла ОСОБА_7 є невісткою. В вересні 2022 року вона з чоловіком ОСОБА_19 перебували вдома. До них прийшов ОСОБА_20 , та сказав, що б`ють невістку, погрожують. Вони з чоловіком пішли до місця проживання потерпілої. коли вон прийшли, там були військовослужбовці ЗС РФ. На запитання що сталося, військовослужбовці ЗС РФ сказали що побили потерпілу оскільки остання передала їх позиції через геолокацію. Зі слів потерпілої їй відомо, що тілесні ушкодження їй спричиняв, в тому числі, військовослужбовець ЗС РФ н ім`я ОСОБА_21 також зі слів потерпілої їй відомо, що били потерпілу по спині, по голові, також про обставини побиття в гаражі по сусідству. Також з розмови військовослужбовців їй відомо, що вони з 205 бригади. Під час пред`явлення фотознімків вона впізнала військовослужбовця ЗС РФ на ім ОСОБА_12 .

За даними протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 12 лютого 2025 року, свідок ОСОБА_7 на одномуіз 12 пред`явлених фотознімків інших схожих осіб,впізнала особу військовослужбовця ЗС РФ на ім`я ОСОБА_12 який затримав її невістку ОСОБА_7 погрожуючи зброє здійснював постріли з автоматичної зброї в її напрямку, та спричинив тілесні ушкодження потерпілій та вчиняв психологічний тиск (т. 2 а.п. 118-121).

Свідок ОСОБА_22 пояснила, що потерпіла ОСОБА_7 є її матір`ю. Вона перебувала вдома. Коли вийшла на подвір`я там вже була мама та військовослужбовці. Мама перебувала в пригніченому стані, плакала. Військовослужбовці ЗС РФ допитували маму, погрожували фізичною розправою роди Серед інших військовослужбовців ЗС РФ був військовослужбовець на ім`я ОСОБА_12 , який поводив себе активно та, на думку свідка, був «командиром». Також пояснила, що потерпіла данні місць розташування ЗС РФ нікому не передавала.

За даними протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 26 лютого 2025 року, свідок ОСОБА_22 на одномуіз 12 пред`явлених фотознімків інших схожих осіб,впізнала особу військовослужбовця ЗС РФ на ім`я ОСОБА_12 на якого вказувала потерпіла як на особу, яка 05 вересн 2022 року у другій половині дня вчиняла психологічне та фізичне насильство відносно потерпілої ОСОБА_7 (т. 2 а.п. 122-124).

За даними протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 12 лютого 2025 року, свідок ОСОБА_23 на одномуіз 12 пред`явлених фотознімків інших схожих осіб,впізнала особу військовослужбовця ЗС РФ на ім`я ОСОБА_12 (т. 2 а.п. 126-128).

Слід зазначити, що потерпіла ОСОБА_7 перебувала під захистом Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року, оскільки опинилася під владою окупаційних військ російської федерації, як сторони міжнародного конфлікту, мала статус цивільної особи, оскільки н брала безпосередньої участі у воєнних діях прямо чи опосередковано, не була озброєною та не чинила опір під час її незаконного позбавлення волі.

Судом встановлено, що позбавлення волі потерпілої було свавільним, оскільки вона примусово утримувалася військовими РФ у певному місці всупереч її волі та за відсутності підстав. Матеріали справи не містять доказів, які б вказували або підтверджували легальну мету такого позбавлення вол Як вбачається з матеріалів справи, потерпілу було ув`язнено з застосуваннямфізичного та морального примусу зв`язку з тим, що її син являвся військовослужбовцем Збройних Сил України та з метоюотримання від неї якихось відомостей, а не у зв`язку із здійсненням нею безпосередньої відсі збройній агресії РФ проти України.

Як вбачається з слідчого експерименту та безпосереднього допиту потерпілої в судовому засіданні, обвинувачений разом з іншими військовослужбовцями РФ неодноразово наносив потерпілій удари руками та прикладом автомату, стріляв під ноги, погрожував розстрілом та зґвалтуванням, наслідок чого потерпіла зазнала серйозних фізичних та психічних страждань. Відсутня у справі інформація про те, що потерпіла була включена до складу ЗСУ, або виконувала завдання, які могли б поставити під загрозу безпеку окупаційних військ.

При цьому, обвинувачений, як військовослужбовець ЗС РФ, незаконно вторгнувшись на територію України через її державні кордони та здійснивши окупацію частини територій усвідомлював свою участь у міжнародному збройному конфлікті, та у зв`язку з цим не міг не усвідомлювати захищени статус потерпілої як цивільної особи, та серйозність шкоди, яку він заподіював останній.

Заподіяні потерпілій страждання є серйозними та являються знущанням над людською гідністю, оскільки в обстановці збройного конфлікту, окупації, спосіб і використані засоби впливу: нелегальне позбавлення волі, погроза вбивством та зґвалтуванням, нанесення численних ударів безумовн викликали в останньої почуття страху за своє життя, пригніченості, неповноцінності.

Оцінивши вищенаведені докази у їх сукупності, суд приходить до висновку, що вказані докази є допустимими, належними, достовірними і достатніми для встановлення об`єктивної істини у кримінальному провадженні, узгодженими між собою, які не викликають у суду сумнівів, тому суд поклада їх в основу вироку.

Аналізуючи досліджені безпосередньо в ході судового розгляду справи та оцінені в їх сукупності докази,суд, вважає вину обвинуваченого ОСОБА_3 у вчиненні кримінального правопорушення доведеною поза розумним сумнівом.

Суд кваліфікує дії обвинуваченого ОСОБА_3 за ч.1ст.438 КК України, як жорстоке поводження з цивільним населенням та інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України.

Що стосується пред`явлення обвинувачення у вчиненні злочину групою осіб, і такі дії стороною обвинувачення у формулі кваліфікації відображені, в тому числі, з посиланням на ч. 2 ст.28КК України, суд звертає увагу на таке.

В постановіВерховного Судувід 21жовтня 2025року усправі №459/176/23 зазначено, що покликатися у формулі кваліфікації на форму співучасті, а саме на ст.28ККне потрібно і про це вже зазначалося у постанові від 10 грудня 2024 року у справі справа№ 163/2670/21.

Суд вже наголошував, що у формулі кримінально-правової кваліфікації вказуються, окрім інкримінованої особі статті Особливої частини кримінального закону, статті Загальної частини кримінального закону лише у випадках зазначення стадії вчинення кримінального правопорушення (готуванн або замах) або ж для вказівки на роль особи, крім ролі виконавця (організатор, підбурювач або пособник). Вказівка у формулі кримінально-правової кваліфікації на інші статті Загальної частини кримінального закону (у тому числі на форму співучасті) є зайвою.

У цьому провадженні обвинуваченому інкриміновано вчинення злочину групою осіб і такі дії у формулі кваліфікації відображені, в тому числі, з посиланням на ч. 2 ст.28КК. Однак, як вказано у попередньому абзаці, на форму співучасті у формулі кваліфікації покликатися не потрібно. Натоміст якщо сторона обвинувачення вважає, що відповідне кримінально-каране діяння вчинене у співучасті, то вона може це врахувати, інкримінувавши особі кваліфікуючу ознаку, що стосується форми співучасті, якщо вона передбачена у статті Особливої частини кримінального закону.

У такому разі якщо кваліфікуюча ознака за відповідною формою співучасті не передбачена законодавцем, сторона обвинувачення може посилатися на вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб, як на обставину, яка обтяжує покарання (ст. 66 КК України).

Відповідно до положень ч. 5ст. 374 КПК України, у разі ухвалення вироку за наслідками кримінального провадження, у якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження (in absentia), суд окремо обґрунтовує, чи були здійснені стороною обвинувачення в можливі передбачені законом заходи щодо дотримання прав ОСОБА_3 , як підозрюваного та обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Відповідно до матеріалів кримінального провадження ОСОБА_3 з 28 лютого 2025 року підозрювався у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 28, ч.1ст.438 КК України. Повідомлення про підозру ОСОБА_3 у відповідності до вимог ст.111-112,276-279та глави11 КП України, було опубліковано в газеті "Урядовий кур`єр " (Т.1 а.п.128-141) та на сайті офісу Генерального прокурора (Т.1 а.п.142-145). Також сканкопія повідомлення про підозру була направлена на встановлену органом досудового розслідування електронну пошту ОСОБА_3 (т. 1 а.п. 146-147) та з допомогою встановленого номеру телефона ОСОБА_3 в месенджер Telegram (т. 1 а.п. 148-156)

28 лютого 2025 з моменту отриманням ОСОБА_3 статусу підозрюваного, підозрюваному ОСОБА_3 призначено адвоката для надання безоплатної вторинної правничої допомоги (т. 1, а.п. 80 зворот).

11 березня 2025 року ОСОБА_3 був оголошений в розшук та на підставі ухвали слідчого судді Центрального районного суду м. Миколаєва від 13 травня 2025 року в межах даного провадження проводилось спеціальне досудове розслідування (т.1 а.с.185-187).

Повідомлення про початок здійснення спеціального досудового розслідування відносно ОСОБА_3 опубліковане в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження (в газеті "Урядовий кур`єр") і на офіційному сайті офісу Генерального прокурора (т. 1 а.п. 157-160).

Із матеріалів кримінального провадження також вбачається, що ОСОБА_3 неодноразово викликався до слідчого (прокурора), у тому числі шляхом розміщення відповідного оголошення в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження (в газеті "Урядовий кур`єр"), н офіційному сайті офісу Генерального прокурора (Т.1 а.с. 85-91), а також шляхом направлення на електронну адресу та в месенджер Telegram (т. 1 а.п. 128-156, 161-187)

Повістки про виклики ОСОБА_3 на стадії судового провадження були опубліковані у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме в газеті "Урядовий кур`єр" і на веб-сайті Снігурівського районного суду Миколаївської області, додатково публікувалися на сай "Офісу Генерального прокурора", направлялись на електронну адресу обвинуваченого ОСОБА_3 .

Згідно рапорту о/у СКП ВП №2 Баштанського РВП ГУНП в Миколаївській області від 06 травня 2025 року ОСОБА_3 знаходиться на тимчасово окупованій РФ території України та на території держави, визнаної Верховною Радою України державою агресором, РФ (т.2 а.п.188).

Ухвалою суду від 22 жовтня 2025 року відносно ОСОБА_3 здійснювалось спеціальне судове провадження (Т.2 а.п.15-28).

Обвинувачений у судовому засіданні був представлений безоплатним захисником ОСОБА_6 , який не був пасивним у своїй діяльності, оскільки висловлювала свою думку з приводу заявлених клопотань сторони обвинувачення, заявляв клопотання, висловлював думку з приводу письмових доказ ставив питання потерпілій та свідкам, у судових дебатах висловлював думку з приводу доведення винуватості, покликався на не доведення стороною обвинувачення вини підзахисного.

З огляду на викладене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом були вжиті всі можливі передбачені законом заходи щодо дотримання прав ОСОБА_3 , як підозрюваного та обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідуванн та спеціального судового провадження.

Вирішуючи питання про обрання міри покарання обвинуваченому суд, відповідно дост. 65 КК України, враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та обставини, що пом`якшують та обтяжують покарання, а також те, що згідно зіст. 50 КК України, покаран має на меті не тільки кару, а й виправлення засудженого, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Вивченням особи обвинуваченого встановлено, що його вік 35 років, має постійне місце проживання, є військовослужбовцем ЗС РФ, на момент вчинення злочину перебував на посаді начальника розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону НОМЕР_2 окремої мотострілецької козач бригади ЗС РФ, у званні «старшого лейтенанта», позивний « ОСОБА_8 ».

Обставин, які пом`якшують покарання щодо обвинуваченого не встановлено.

Обставиною, яка обтяжує покарання ОСОБА_3 євчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою.

При призначенні покарання суд враховує характер і ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке відповідно дост. 12 КК Українвє особливо тяжким злочином проти миру, безпеки людства, та міжнародного правопорядку, його високу суспільну небезпеку, яка полягає спричиненні значної шкоди потерпілій, не викликаною військовою необхідністю, обставини та мотиви його вчинення, наведені дані про особу обвинуваченого, його молодий вік, за відсутності пом`якшуючих обставин та наявністю обтяжуючої покарання обставину, та призначає обвинуваченом ОСОБА_3 покарання у межах санкції ч. 1ст. 438 ККу вигляді позбавлення волі, оскільки суд переконаний в тому, що саме така міра покарання є достатньою для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень.

Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, обраний відносно ОСОБА_3 згідно ухвали слідчого судді Центрального районного суду м.Миколаєва від 13 травня 2025 року продовжує свою дію відповідно до ч.6ст.193, ч.4 ст.197 КПК України(Т.2 а.с.192-194).

Керуючись ст.371-374,615 КПК України, суд

ухвалив:

ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1ст.438 КК України, та призначити покарання у виді позбавлення волі на строк 10 (десять) років.

Строк покарання ОСОБА_3 обчислювати з моменту його затримання в порядку звернення вироку до виконання.

Обраний відносно ОСОБА_3 запобіжний захід у вигляді тримання під вартою залишити без змін.

Вирок може бути оскаржений до Миколаївського апеляційного суду через Снігурівський районний суд Миколаївської області протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Копію повного тексту вироку негайно після проголошення його резолютивної частини вручити прокурору, захиснику, потерпілим в день його проголошення, а інформацію про вирок опублікувати в газеті "Урядовий кур`єр" та на офіційному веб-сайті суду відповідно до вимогст. 323 КПК України.

Роз`яснити обвинуваченому право подати заяву до Снігурівського районного суду Миколаївської області про поновлення строку на апеляційне оскарження вироку суду, якщо його було пропущено з поважних причин.

Суддя ОСОБА_1